

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. Пловдив, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Р. Гетов

при участието на секретаря Христина Ал. Борисова
като разгледа докладваното от Георги Р. Гетов Административно
наказателно дело № 20225330205355 по описа за 2022 година

Производството е по реда на **чл. 59 и следващите от ЗАНН**.

Образувано е по жалба от Е. Т. С., ЕГН: *****, с адрес: *** срещу Наказателно постановление № НГ-1-15-01164163/13.07.2022 г., издадено от М. Т. – *** на *** (***) - Пловдив, с което на основание чл. 349, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **100 (сто) лева** за нарушение по чл. 349, ал. 3 вр. с чл. 40а, т. 1 от КСО във вр. с чл. 12, т. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (Обн. ДВ бр. 57 от 28.07.2015 г., изм. и доп.).

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление (НП). Жалбоподателката твърди, че тя в качеството си на управител на търговско дружество, което е лице, упълномощено от осигурителя за представяне на документи в НОИ, не е годен субект на нарушението по чл. 40а, т. 1 от КСО, поради което неправилно да е ангажирана нейната отговорност. Моли наказателното постановление да бъде отменено. В условията на евентуалност поддържа да е налице хипотеза на маловажен случай на административно нарушение. В съдебно заседание, редовно призована, жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. И. Й., с пълномощно по делото, който поддържа жалбата. Пледира наказателното постановление да е издадено при неизяснена фактическа обстановка и без да е доказано в какво нейно качество е санкционирана жалбоподателката.

Въззиваемата страна се представлява от *** А.С., която оспорва жалбата

и поддържа наказателното постановление. Взема становище от събраните по делото доказателства да се доказва извършеното административно нарушение. Твърди нормативната уредба да вменява задължение и да предвижда санкция и за упълномощеното от осигурителя лице при непредставяне в предвидените за това срокове на документите и данните за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност. Намира за неоснователно възражението за маловажност на случая. Счита наказанието, определено в минимален размер, за справедливо. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от Е. Т. С., спрямо която е наложено административното наказание, следователно от лице с надлежна процесуална легитимация. Екземпляр от наказателното постановление е връчен на жалбоподателката на 13.09.2022 г., установено от приложеното по преписката известие за доставяне, а жалбата е подадена чрез административнонаказващия орган (АНО) на 26.09.2022 г., поради което 14-дневният срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН е спазен, а жалбата е **допустима**. Разгледана по същество, същата е **основателна**, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено по следните съображения:

От **фактическа страна** съдът приема за установено следното:

На 29.12.2004 г. бил сключен трудов договор № 3 от същата дата между *** в качеството на работодател и Е.С.Б. в качеството на ***.

На 11.12.2015 г. осигурителят „БРЦ България“ ООД подал заявление за упълномощаване и оттегляне на упълномощаването за представяне на документи по електронен път в НОИ с квалифициран електронен подпис на упълномощено лице с вх. № Р13-15-00026306/11.12.2015 г., с което уведомил осигурителния орган за упълномощаването на „Рекаунт“ ЕООД да ползва електронните услуги, предоставени от НОИ и да подписва и представя с КЕП документите по чл. 14, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) от името на упълномощителя.

Жалбоподателката Е. Т. С. била *** на дружеството ***.

За периода от 08.03.2022 г. до 21.03.2022 г. *** Е.С.Б. ползвал отпуск за временна неработоспособност поради общо заболяване, за което му бил издаден болничен лист № ***. Болничният лист бил издаден на 11.03.2022 г. от АИППМП д-р Н.К. ЕООД.

На 18.03.2022 г. *** Е.С.Б. представил на хартиен носител болничния лист № *** на осигурителя си „БРЦ България“ ООД, като той бил заведен в дневника по чл. 6, ал. 1 от НПОПДОО под № 432 от 18.03.2022 г.

Въпреки това осигурителят не представил в ТП на НОИ – Пловдив в срок

до 11.04.2022 г. удостоверение относно правото за изплащане на парично обезщетение съгласно образца по приложение № 9 към НПОПДОО за болничен лист № ***.

Това удостоверение било представено в ТП на НОИ – Пловдив на дата 19.05.2022 г. и било прието с вх. № Р14-15-000-00-0010595364/19.05.2022 г. С него били декларирани данните относно правото на парично обезщетение от осигуреното лице Е.С.Б. по болничен лист № ***. Удостоверението било представено от упълномощеното лице „Рекаунт“ ЕООД и чрез жалбоподателката С. като негов ***.

На 15.06.2022 г. свид. М. И. Л. – ***, след като извършила възложената ѝ проверка, съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № АН-1-15-01147994 срещу жалбоподателката С., в нейно присъствие и в присъствието на двама свидетели. Препис от акта бил връчен на жалбоподателката срещу разписка.

Въз основа на съставения АУАН и на останалите материали по административнонаказателната преписка било издадено обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

По доказателствата:

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства, както и на писмените доказателства по делото.

От трудов договор № 3/29.12.2004 г., сключен между *** в качеството на работодател и Е.С.Б. като ***, се установява, че последният е нает и на 03.01.2005 г. е постъпил на работа на длъжността „***“.

От справка за актуално състояние на всички трудови договори за осигуреното лице Е.С.Б. се изяснява, че сключеният на 29.12.2004 г. трудов договор с работодателя „БРЦ България“ ООД не е прекратен и продължава да е действащ към датата на изготвяне на справката на 09.06.2022 г.

От справка от болничен лист № 1204682, издаден от АИППМП д-р Н.К. ЕООД се установява, че същият е издаден за временна нетрудоспособност на осигуреното лице Е.С.Б. за периода от 08.03.2022 г. до 21.03.2022 г.

От Удостоверение с вх. № Р14-15-000-00-0010595364/19.05.2022 г., подадено от „БРЦ България“ ООД относно правото за изплащане на парично обезщетение по болничен лист № *** се установява, че същото е представено в ТП на НОИ – Пловдив на дата 19.05.2022 г. Изяснява се още, че болничният лист е представен на осигурителя на 18.03.2022 г. Установява се и че данните са подадени в ТП на НОИ – Пловдив от жалбоподателката Е. Т. С..

От справка за приети и върнати документи, представени с придружително писмо с вх. № Р14-15-000-00-*****/18.03.2022 г. в ТП на НОИ се изяснява, че е **върнато**, представено от „БРЦ България“ ООД удостоверение по приложение № 9 към НПОПДОО за болничен лист *** поради причина – непопълнено дневно работно време в часове за лицето.

От справка за приети и върнати документи, представени с

придружително писмо с вх. № Р14-15-000-00-0010595364/19.05.2022 г. в ТП на НОИ се установява, че е прието, представено от осигурителя „БРЦ България“ ООД удостоверение по приложение № 9 към НПОПДОО за болничен лист № ***, издаден на Е.С.Б..

От заявление за упълномощаване и оттегляне на упълномощаването за представяне на документи по електронен път в НОИ с квалифициран електронен подпис на упълномощено лице вх. № Р13-15-00026306/11.12.2015 г. се изяснява, че осигурителят „БРЦ България“ ООД е упълномощил „Рекаунт“ ЕООД да ползва електронните услуги, предоставени от НОИ и да подписва и представя с КЕП документите по чл. 14, ал. 1 от НПОПДОО от името на упълномощителя.

От Заповед № 1015-15-58/17.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ – Пловдив се установява, че последният е възложил на М. Д. Т., *** упражняването на правата му като административнонаказващ орган.

Съдът дава вяра на показанията на свид. М. И. Л.. Те са проверени по делото с оглед своята достоверност при съпоставката им с писмените доказателства. Показанията на свид. Л. са подробни, последователни, вътрешно непротиворечиви, в тях тя изяснява обстоятелства, които е възприела при изпълнение на служебните си задължения и при извършената проверка. Свидетелката пояснява и че АУАН е съставен срещу жалбоподателката С. в качеството ѝ на длъжностно лице при упълномощеното лице, което обективно е представило удостоверението съгласно приложение № 9 от НПОПДОО.

При така установените факти съдът приема следното от **правна страна**:

От събраните и проверени по делото доказателства се установява да е извършено нарушение по чл. 40а, т. 1 от КСО. Доказано е от обективна страна, че е издаден болничен лист № *** за временна неработоспособност на осигуреното лице Е.С.Б. поради настъпил осигурен социален риск общо заболяване. Болничният лист представлява документ за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност, който попада в обхвата на разпоредбата на чл. 40а, т. 1 от КСО. В тази връзка данните за изплащане на паричното обезщетение на осигуреното лице следва да бъдат представени пред съответното териториално поделение на НОИ в нормативно предвидените срокове. За изпълнението на това си задължение съгласно чл. 12, т. 1 от НПОПДОО задълженото лице следва да представи удостоверение по образец съгласно приложение № 9 от Наредбата с данни относно правото на парично обезщетение. Срокът за изпълнение на това задължение е нормативно установен и е до 10-о число на месеца, следващ месеца, през който осигуреното лице е представило документите за изплащане на обезщетението на своя осигурител. По делото се установява, че процесният болничен лист № *** с период на временната неработоспособност на лицето Е.С.Б. от 08.03.2022 г. до 21.03.2022 г., е представен от последния на осигурителя „БРЦ България“ ООД на дата 18.03.2022 г. На тази дата

болничният лист е вписан в дневника по чл. 6, ал. 1 от НПОПДОО, справка от който е приложена по преписката, като процесният БЛ е заведен под № 432. Получаването от осигурителя на болничния лист на тази дата е декларирано и в удостоверението по Приложение № 9 към НПОПДОО. Следователно по правилата на чл. 40а, т. 1 от КСО и чл. 12, т. 1 от НПОПДОО осигурителят е трябвало да представи в НОИ удостоверението по приложение № 9 към Наредбата в срок до 11.04.2022 г., тъй като 10-ти април е неприсъствен ден.

Доказва се, че осигурителят първо е подал удостоверението по приложение № 9 към НПОПДОО за процесния болничен лист *** на дата 18.03.2022 г. Същото е постъпило с вх. № Р14-15-000-00-*****, но е върнато на „БРЦ България“ ООД поради непопълнено дневно работно време в часове за осигуреното лице. След отстраняване на непълнотата в данните удостоверението по приложение № 9 към НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение на осигурения Е.С.Б. е представено в НОИ и прието на дата 19.05.2022 г. Следователно задължението за представяне на документите и данните за изплащане на паричното обезщетение за временна неработоспособност на осигуреното лице Е.С.Б. са представени в НОИ на 19.05.2022 г., когато крайният срок за това действие е бил 11.04.2022 г. Така установените факти определят наличие на извършено административно нарушение.

Въпреки това съдът намира, че при правилно установена фактическа обстановка административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон, поради което обжалваното наказателно постановление е опорочено и като такова трябва да бъде отменено. Основното възражение на жалбоподателката е тя да не е субект на административнонаказателната отговорност за вмененото ѝ във вина нарушение. Това възражение е **основателно**. Съгласно разпоредбата на чл. 12, т. 1 от НПОПДОО материалноправното задължение за представянето в НОИ и в предвидените срокове на удостоверението по образец съгласно приложение № 9 към Наредбата е на осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси. По делото е несъмнено установено, а и не е спорно между страните, че жалбоподателката С. не притежава нито едно от тези качества. В наказателното постановление е прието тя да е наказана в качеството си на упълномощено лице. Същевременно обаче С. нито е упълномощено от осигурителя лице, нито само по себе си упълномощеното лице е субект на този вид нарушение. Изводът, че упълномощеното лице може да бъде субект на нарушението по чл. 12, т. 1 от НПОПДОО, не е съобразен с правната природа на упълномощаването като правна сделка. Упълномощаването е *едностранна сделка*, с която упълномощителят учредява представителна власт в полза на упълномощения, по силата на която последният може правомерно да извършва правни действия, включени в обема на представителната власт, от името и за сметка на представлявания. По делото не се доказва упълномощаването от осигурителя „БРЦ България“ ООД на „Рекаунт“ ЕООД да е съпроводено със сключването на договор за

мандат. Упълномощаването има значение за *вътрешните отношения* между осигурителя „БРЦ България“ ООД и упълномощения „Рекаунт“ ЕООД. В случай че последният се е задължил на договорно основание да изпълни определено задължение, което не е сторил, това би могло да бъде основание за реализиране на договорната отговорност на неизправната страна. В отношенията с НОИ като трето лице значението на упълномощаването е, че извършените от пълномощника действия – в случая от „Рекаунт“ ЕООД, обвързват осигурителя „БРЦ България“ ООД. Чрез действието си по упълномощаване осигурителят учредява представителна власт на упълномощения да представя по електронен път в НОИ документи, подписани с КЕП. Той обаче **не прехвърля** на упълномощения и задължението си по чл. 40а, т. 1 във вр. с чл. 12, т. 1 от НПОПДОО, а още по-малко чрез правна сделка може да се прехвърли административнонаказателната отговорност при неизпълнение на задължението на осигурителя към държавата.

Фактът на упълномощаване не променя субекта на отговорността, който се определя от правната норма, а не по едностранна воля или взаимни уговорки между страните. В този смисъл независимо от наличното упълномощаване то не променя обстоятелството, че задължението за представяне на удостоверение по приложение № 9 към НПОПДОО продължава да тежи върху осигурителя. В случая упълномощаването означава, че това правно задължение може да бъде правомерно изпълнено и от страна на пълномощника. Както се каза, последиците от действията и бездействията на пълномощника при упражняването на представителната му власт настъпват в правната сфера **на представлявания**, а в случая това е осигурителят „БРЦ България“ ООД. Упълномощаването не лишава упълномощителя от правоспособност и сам да изпълни дължимото поведение. Бездействието на пълномощника има значение във вътрешните отношения между страните по представителното правоотношение. Неправилно обаче наказващият орган е приел, че с правната сделка по упълномощаването на едно трето лице, което да действа *от името на* осигурителя, последният е прехвърлил в тежест на пълномощника и своето правно задължение по КСО, както и административнонаказателната отговорност при неизпълнение.

Това налага извод, че при доказано административно нарушение за извършването му е следвало да бъде санкциониран осигурителят „БРЦ България“ ООД. Кои са правно задължените лица и в този смисъл субекти на административнонаказателната отговорност е определено със съответната материалноправна норма. По тълкувателен път не могат да се вменят задължения на правни субекти, различни от изрично определените от материалния закон.

Все в тази връзка от доказателствата по делото се установява и че упълномощеният е юридическото лице „Рекаунт“ ЕООД, а не жалбоподателката С.. Посоченото дружество представлява самостоятелен

правен субект, различен от физическите лица, участващи във волеобразуващите му органи. Жалбоподателката е *** на дружеството пълномощник, но тя в лично качество не е страна по представителното правоотношение и не е носител на права или задължения, породени от тази сделка. Неясно остава защо, ако наказващият орган е искал да санкционира упълномощеното лице, е наложил глоба на неговия ***, вместо да санкционира самия пълномощник, който на самостоятелно основание носи отговорност за неизпълнението на свои задължения към държавата и общините при осъществяването на дейността си. Така или иначе, както се посочи нито „Рекаунт“ ЕООД, нито лично жалбоподателката С. са годни субекти на нарушението.

Съгласно правилото на чл. 40а, т. 1 от КСО задължението за представяне в ТП на НОИ – Пловдив на документите и данните за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност е на осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси, а със санкционната разпоредба на чл. 349, ал. 3 от КСО е предвидено административно наказание/имуществена санкция за осигурител или виновно длъжностно лице, което не представи в срок в съответното ТП на НОИ документи за изплащане на обезщетение за временна неработоспособност. В случая за жалбоподателката С. не се установява да има качеството на длъжностно лице в организационната структура на осигурителя, тоест на „БРЦ България“ ООД. Същата е управител на едно трето лице, което не е задължено по чл. 40а, т. 1 и по чл. 349, ал. 3 от КСО. Притежаването на длъжностно качество в юридическо лице, стоящо **извън правоотношението** между осигурителя и осигурителния орган, не превръща жалбоподателката С. в годен субект на нарушението и във виновно длъжностно лице по смисъла на чл. 349, ал. 3 от КСО. В Кодекса за социално осигуряване липсва легална дефиниция на понятието „длъжностно лице“ по смисъла на същия закон. Същевременно съгласно правилото по чл. 85 от ЗАНН по отношение на изрази „длъжностно лице“ в административнонаказателното производство се прилагат разпоредбите на Наказателния кодекс и по-конкретно чл. 93, т. 1 от НК, съдържаща дефиниция на това понятие. Съгласно константната съдебна практика и ТР № 73 от 23.12.1974 г. по н. д. № 66/1974 г. на ОСНК на ВС длъжностното лице може да изпълнява своята дейност на основание назначение, избор, трудов договор, овластяване от надлежен орган, включително и договор за възлагане, като не е необходимо службата или работата да се изпълнява трайно или непрекъснато. Задължително условие обаче е лицето да е **включено в организационната структура** на предприятието или учреждениято. Това изискване не е приложимо спрямо жалбоподателката С., която не е включена в структурата на дружеството-осигурител „БРЦ България“ ООД. В случая С. е *** на друго дружество – „Рекаунт“ ЕООД, което се намира в договорни отношения с „БРЦ България“ ООД. Следователно жалбоподателката може да носи единствено гражданска отговорност за своето неизпълнение в срок, но не и

административнонаказателна. Тази отговорност може да бъде предвидена само със закон, но не и да бъде прехвърляна със договор. Упълномощаването е едностранна сделка, с която се прехвърлят единствено права, но не и задължения. В този смисъл упълномощаването от осигурителя на „Рекаунт“ ЕООД не води до промяна в субекта на административното нарушение - така Решение от 02.07.2014 г. по а.н.д. № 4968/2013 г. на Софийски районен съд.

По тези съображения съдът намира жалбата за основателна, а наказателното постановление за незаконосъобразно, тъй като наказанието е наложено на жалбоподателката С. за деяние, за което тя не носи административнонаказателна отговорност. Неправилно определеният субект на нарушението е съществено и неотстранимо процесуално нарушение, което налага отмяна на наказателното постановление.

С оглед изхода на делото и основателността на жалбата право на разноски би имал единствено жалбоподателят, който обаче не е поискал овъзмездяване на сторени разноски в процеса, нито е доказал извършването на такива. Следователно разноски не следва да се присъждат в полза на никоя от страните по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с ал. 3, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НГ-1-15-01164163/13.07.2022 г., издадено от М. Т. – *** на ***, с което на Е. Т. С., ЕГН: *****, с адрес: *** на основание чл. 349 ал. 3 от КСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **100 (сто) лева** за нарушение по чл. 349 ал. 3 във вр. с чл. 40а, т. 1 от КСО във вр. с чл. 12, т. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в Наказателно-процесуалния кодекс, по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е постановено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____